

les conduccions generals fins a cadascuna de les parcel·les, incloent-hi els equips de filtratge per a reg per degoteig amb les seves casetes corresponents per sector de reg i arquetes de protecció d'hidrants. La longitud total de les conduccions que s'han de fer és de 84.076 metres i el nombre de casetes de filtratge que s'ha de construir és de 34 unitats i el d'arquetes de protecció d'hidrants, de 1.586 unitats.

35. Millora d'una sèquia a Bolvir. Cerdanya (Girona).

Es tracta d'una millora de regadius mitjançant el revestiment de la sèquia principal per evitar pèrdues i facilitar-ne la conservació en el futur.

36. Xarxa secundària de distribució d'aigües depurades des de Montaña de los Vélez, 2a fase. Las Palmas.

37. Distribució d'aigües depurades del sud-est, tram «Casa Pastores-Tirajana». Las Palmas.

Aquests dos projectes pretenen millorar el balanç hídric de l'illa mitjançant la reutilització d'aigües residuals urbanes depurades connectant-les a les xarxes de distribució d'aigua de reg existents al sud.

20677 REIAL DECRET LLEI 10/1998, de 28 d'agost, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris, per l'import de 4.282.495.737 pessetes, a fi de procedir a la regularització pressupostària de les despeses efectuades entre els anys 1986 a 1996 per les representacions diplomàtiques i consulars. («BOE» 207, de 29-8-1998.)

El Govern, davant la necessitat urgent de conèixer amb exactitud l'estat de les finances públiques que permeti una correcta determinació temporal del dèficit i del compliment de l'objectiu de convergència en matèria de dèficit públic, que estableix el Tractat de la Unió Europea per a l'entrada a la unió monetària, va aprovar el Reial decret llei 12/1996, de 26 de juliol.

Mitjançant el que regula el Reial decret llei esmentat, l'Estat va procedir a assumir diverses obligacions d'exercicis anteriors, per a la qual cosa va caldre concedir diversos crèdits extraordinaris per formalitzar avançaments de fons i atendre diverses insuficiències pressupostàries de la pràctica totalitat dels departaments ministerials.

En l'àmbit del Reial decret llei esmentat no va ser possible incloure al seu moment la regularització de les despeses corresponents al Ministeri d'Afers Exteriors a causa de les circumstàncies especials que es produïen com a conseqüència que els pagaments es fessin en moneda estrangera, que els justificants es trobessin a les representacions d'Espanya a l'exterior i que no hi haguessin obligacions pendents de pagament amb tercers. Aquestes obligacions ja havien estat satisfetes prèviament, ja que la demora en el seu abonament hauria ocasionat un perjudici irremediabile en el funcionament d'aquestes representacions i en la imatge en els països en què es troba representada.

Efectivament, les diverses representacions que depenen del Ministeri d'Afers Exteriors que formen part de l'Organització General de l'Estat a l'exterior, de conformitat amb el que estableix l'article 36 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, van haver de procedir a fer despeses ineludibles que els permetessin complir les funcions de representació, suport als espanyols desplaçats a països tercers, defensa dels interessos d'Espanya a l'exterior, garantia dels actes de política exterior, que

inclouen temes com la cooperació internacional, el suport a països menys desenvolupats i la protecció de refugiats de països tercers, col·laboració amb les institucions i organismes espanyols que actuen a l'exterior i suport a les delegacions oficials i els grups de treball d'altres departaments ministerials, organismes públics, comunitats autònomes i altres administracions espanyoles quan els seus representants es desplacen a l'exterior.

Totes aquestes actuacions s'han dut a terme en països les condicions de mercat i contractuals dels quals presenten unes grans diferències, cosa que en molts casos s'ha traduït en la impossibilitat d'aconseguir justificants de les despeses amb uns requisits que per a altres països es consideren normals.

Així, una vegada analitzades les situacions de les diverses representacions, s'ha constatat l'existència de diverses despeses anteriors a l'exercici 1997, la realització de les quals es va portar a efecte en les diferents divises amb què actuen aquelles, per un import de 4.282.495.737 pessetes, al tipus de canvi de les divises vigent el 31 de desembre de 1996, que van ser ateses, inicialment, a l'empara del que estableix l'article 80 del text refós de la Llei general pressupostària, amb càrrec als ingressos obtinguts en aquestes representacions, per bé que no es va produir posteriorment l'aplicació al pressupost de les despeses i els ingressos corresponents.

La no realització al seu moment dels pagaments derivats del funcionament ordinari de les diferents ambaixades, oficines consulars i altres missions hauria implicat la paralització del funcionament de les gairebé dues-centes representacions, en desatendre's obligacions davant tercers, cosa que, en el millor dels casos, hauria derivat en plets i reclamacions contra l'Estat espanyol, o, juntament amb això, en talls de subministraments o suspensió dels serveis prestats per les empreses, sense considerar la pèrdua d'imatge que això hauria significat per a Espanya.

Aquesta situació ha estat analitzada en diversos informes del Tribunal de Comptes. A aquests efectes, a fi de regularitzar, resoldre i donar compliment a les observacions que formulen en el seu informe emès el 18 de setembre de 1997, relatiu al Compte General de l'Estat de l'exercici del 1995, es considera urgent procedir a l'aplicació al pressupost de les quantitats posades de manifest per l'alt òrgan. El Govern estima la necessitat de concedir un crèdit extraordinari per cobrir les insuficiències pressupostàries d'exercicis anteriors a 1997, de manera que s'aconsegueixi un reflex pressupostari adequat de les situacions referides en els punts anteriors, i es regularitzin els ingressos corresponents, sense que, per tant, el crèdit extraordinari produeixi efectes monetaris.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que atorga l'article 86.1 de la Constitució espanyola, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i del ministre d'Afers Exteriors, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'agost de 1998,

DISPOSO:

Article 1. Concessió de crèdits extraordinaris.

Per regularitzar despeses efectuades en exercicis anteriors a 1997 per les representacions d'Espanya a l'exterior es concedeixen crèdits extraordinaris per l'import total de 4.282.495.737 pessetes al vigent pressupost de despeses de la Secció 12, «Ministeri d'Afers Exteriors», servei 01 «Ministeri. Subsecretaria i Serveis

Generals», programa 132 A «Acció de l'Estat a l'Exterior», en els articles i els conceptes següents:

Article 19 «Retribucions i quotes socials. Reial decret llei 10/1998», concepte 199 «Per atendre obligacions d'exercicis anteriors. Reial decret llei 10/1998», per l'import de 137.287.015 pessetes.

Article 29 «Despeses corrents en béns i serveis Reial decret llei 10/1998», concepte 299 «Per atendre obligacions d'exercicis anteriors. Reial decret llei 10/1998», per l'import de 3.858.168.048 pessetes.

Article 49 «Transferències corrents a l'exterior», concepte 499 «Per atendre obligacions d'exercicis anteriors. Reial decret llei 10/1998», per l'import de 83.711.109 pessetes.

Article 69 «Inversions reals. Reial decret llei 10/1998», concepte 699 «Per atendre obligacions d'exercicis anteriors. Reial decret llei 10/1998», dins el projecte «Inversions previstes al Reial decret llei 10/1998», per l'import de 192.349.741 pessetes.

Article 89 «Actius financers. Reial decret llei 10/1998», concepte 899 «Fiances. Obligacions d'exercicis anteriors. Reial decret llei 10/1998», per l'import de 10.979.824 pessetes.

Article 2. Finançament dels crèdits extraordinaris.

Els crèdits extraordinaris que concedeix l'article 1 es financen mitjançant l'aplicació al pressupost dels ingressos que van originar la Tresoreria que va permetre el pagament de les obligacions a què es refereix aquest Reial decret llei.

L'aplicació al pressupost s'ha de fer en el concepte i l'import següents:

Concepte	Denominació	Import — Pessetes
305	Taxes consulars	4.282.495.737

La regularització s'ha de fer mitjançant operacions «en formalització», sense que, per tant, tingui efectes monetaris.

Article 3. Valoració de les despeses i els ingressos.

Les despeses i els ingressos a què es refereix aquest Reial decret llei, que es troben nominats en les diferents divises convertibles en què operen les representacions a l'exterior, han estat valorats als tipus de canvi vigents el 31 de desembre de 1996.

Article 4. Aplicació al pressupost, intervenció i aprovació del compte.

L'aplicació al pressupost de les despeses que es regularitzen s'ha de fer en el termini màxim d'un mes des de l'aprovació d'aquest Reial decret llei.

La justificació de totes les despeses s'ha de fer abans de dos mesos a comptar de la data d'aprovació d'aquest Reial decret llei pel Ministeri d'Afers Exteriors, amb independència de la secció a què s'hagin hagut d'imputar en l'exercici en què es van produir les despeses, i s'ha de presentar un compte justificatiu en què s'han de relacionar les factures, els rebuts i, en cas que per qualsevol causa no es pugui disposar d'altres justificants, els certificats als caps de les representacions en què es van fer les despeses.

La intervenció delegada en el Ministeri d'Afers Exteriors ha de fiscalitzar el compte justificatiu a partir d'una mostra significativa de les despeses que es regularitzen, que s'ha de basar en les factures, els rebuts, altres documents justificatius i, en cas excepcional i amb la motivació prèvia, els certificats dels caps de les representacions, quan no sigui possible aportar cap altre tipus de justificants, tenint especialment en compte, si s'escau, el temps transcorregut des que es van produir les despeses i que, en molts casos, pot dificultar l'aportació de justificants originals. En tot cas, els certificats han de detallar les despeses que s'hi inclouen, així com totes les dades i els documents que permetin verificar-ne la veracitat.

Així mateix, la intervenció delegada ha d'emetre un informe provisional en el termini màxim de tres mesos des de la presentació del compte justificatiu i l'ha de remetre a la Direcció General del Servei Exterior del Ministeri d'Afers Exteriors, perquè en el termini d'un mes formulï les alegacions que consideri procedents, així com perquè esmeni els errors o les deficiències assenyalats per la intervenció delegada damunt dita.

Una vegada formulades les alegacions o transcorregut el termini fixat per efectuar-les, la intervenció delegada ha d'elevat l'informe a definitiu en el termini màxim d'un mes i l'ha de trametre a la Direcció General esmentada per a l'aprovació del compte, si és procedent.

El compte aprovat, l'informe de la intervenció delegada i, si s'escau, les alegacions han de ser trameses al Tribunal de Comptes.

Disposició final única.

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 28 de agosto de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20925 REIAL DECRET LLEI 11/1998, de 4 de setembre, pel qual es regulen les bonificacions de quotes a la Seguretat Social dels contractes d'interinitat que se subscriuen amb persones aturades per substituir treballadors durant els períodes de descans per maternitat, adopció i acolliment. («BOE» 213, de 5-9-1998.)

Les directrius aprovades per la cimera de caps d'Estat que es va celebrar a Luxemburg el 15 de desembre de 1997 obliguen els estats membres de la Unió Europea a fomentar la igualtat d'oportunitats entre homes i dones en l'accés al treball. Actualment, més de la meitat dels demandants d'ocupació del nostre país pertanyen al gènere femení, però només el 38 per 100 dels contractes es fan amb dones. No hi ha dubte que un dels motius que poden aturar la contractació de les dones són els costos addicionals que pot comportar per a l'empresa si, contractada una dona, aquesta es queda embarassada. Com a conseqüència d'això, el Pla nacional d'acció per a l'ocupació del Regne d'Espanya per al 1998 estableix per fomentar la igualtat entre homes i dones, entre les mesures que s'han de posar en marxa de manera immediata, assumir els costos de Seguretat Social a càrrec de l'empresari derivats de les situacions de maternitat o, si s'escau, paternitat, quan els treballadors es trobin en períodes de descans per aquesta causa, per adopció o per acolliment de menors.